

40650/2019/KHK

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE:

NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-12258/KP/2019-1

VYŘIZUJE: PaedDr. Tamara Baudišová
ODBOR: kultury a památkové péče
ODDĚLENÍ: památkové péče
LINKA | MOBIL: 495 817 311 | 601 376 690
E-MAIL: tbaudisova@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 15. 4. 2019

Počet listů: 7
Počet příloh: / listů: 0 / 0
Počet svazků: 0
Sp. znak, sk. režim: 67.1, V/10

PŘÍKAZ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor kultury a památkové péče, oddělení památkové péče, jako věcně a místně příslušný orgán státní památkové péče podle § 28 odst. 2 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, podle § 29 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění, a podle § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, rozhodl formou písemného příkazu v souladu s ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, takto:

Pan _____, narozený dne _____, trvale bytem _____

je vinen

tím, že v dubnu roku 2018 nechal provést výkop pro stavbu nového oplocení a vjezdových vrat na pozemku parc. č. 145/21, katastrální území Nemyčeves, okres Jičín, Královéhradecký kraj, který je územím s archeologickými nálezy, přičemž nesplnil oznamovací povinnost uloženou § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, neboť jako stavebník neoznámil Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky, v.v.i., již od doby přípravy stavby záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, tj. záměr provést stavbu oplocení a vjezdových vrat na pozemku parc. č. 145/21, k. ú. Nemyčeves,

čímž spáchal

přestupek z nedbalosti podle § 39 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, za který se mu ukládá podle § 35 písm. b) zákona č.

250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, a podle § 39 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění,

pokuta ve výši 5.000,- Kč, slovy pět tisíc Kč.

Pokuta je splatná do 30-ti kalendářních dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Krajského úřadu Královéhradeckého kraje číslo 27-2031100257/0100, variabilní symbol 1610000044.

Uložení pokuty zůstává nedotčena povinnost stavebníka dodržovat ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, tj. oznámit předem Archeologickému ústavu AV ČR záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provedení záchranného archeologického výzkumu na dotčeném území.

ODŮVODNĚNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor kultury a památkové péče, oddělení památkové péče (dále jen „správní orgán“), obdržel dne 4. 2. 2019 podnět Regionálního muzea a galerie v Jičíně, IČ 084549, se sídlem Valdštejnovo náměstí 1, 506 01 Jičín (dále jen „oznamovatel“). Z obsahu výše uvedeného podnětu vyplývá, že oznamovatel obdržel dne 22. 10. 2018 informaci o provádění výkopových prací v souvislosti se stavbou „Nové oplocení a vjezdová vrata u zemědělské usedlosti č. p. 21 v Nemyčevsi, Nemyčeves“. Dle názoru oznamovatele porušili stavebníci ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění (dále jen „PamZ“), tj. nesplnili zákonem uloženou povinnost oznámit Archeologickému ústavu AV ČR, v.v.i., provádění zemních prací na území s archeologickými nálezy a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Jako stavebníci byli v podnětu označeni spoluvlastníci dotčeného pozemku a přilehlé zemědělské usedlosti č. p. 21, obec Nemyčeves – pan _____ a pan _____, oba trvale bytem _____.

Správní orgán po nezbytném ustanovení oprávněné úřední osoby považoval za nezbytné zjistit, zda uvedené práce jsou stavebním záměrem či součástí stavebního záměru podléhajícího rozhodovací pravomoci příslušného stavebního úřadu. S odkazem na ust. § 8 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „SŘ“) proto požádal příslušný stavební úřad, tj. Městský úřad Jičín, stavební úřad, o prověření této skutečnosti a případné poskytnutí kopie příslušného stanoviska vydaného k danému stavebnímu záměru (žádost o prověření byla vyhotovena dne 4. 2. 2019 pod č. j. KUKHK-5968/KP/2019-3). Na základě této součinnosti vyplývající z ustanovení § 8 odst. 2 SŘ, obdržel správní orgán od jmenovaného úřadu sdělení, jehož přílohou bylo rozhodnutí č. 201/2017 o umístění stavby vydané pod č. j. MuJc/2017/33100/SU/Bur dne 11. 12. 2017. Předmětné rozhodnutí nabylo právní moci dle otisku příslušného razítka dne 5. 1. 2018. Uvedené rozhodnutí obsahuje přesný popis umístěvané stavby „Nové oplocení a vjezdová vrata u zemědělské usedlosti čp. 21 v Nemyčevsi, Nemyčeves“, přičemž žádost o vydání rozhodnutí podali pan _____ narozený dne _____, a pan _____, narozený dne _____, oba trvale bytem _____, kteří byli zastoupeni na základě písemné plné moci panem _____, narozeným dne _____, rovněž trvale bytem _____.

Předmětné rozhodnutí o umístění stavby pak obsahuje, vzhledem k zamýšleným zásahům pod úroveň stávajícího terénu, mimo jiné poučení o povinnosti vyplývající pro stavebníka z ust. § 22 PamZ.

Správní orgán byl dále povinen prověřit, zda skutečně došlo k nesplnění zmíněné povinnosti dané ustanovením § 22 odst. 2 PamZ („*Má-li se provádět stavební činnost na území*

s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.“). Proto dne 5. 2. 2019 písemně požádal o vyjádření Archeologický ústav Akademie věd ČR, v.v.i., kde specifikoval sedm otázek, které se k dané problematice váží. Tyto otázky byly formulovány následovně:

1. Došlo ke splnění ohlašovací povinnosti dané § 22 odst. 2 PamZ, tj. jestli ze strany uvedeného stavebníka (případně jeho zástupce) došlo k ohlášení záměru stavby na dotčeném území vůči Archeologickému ústavu Akademie věd ČR?
2. Pokud Archeologický ústav AV ČR obdržel výše zmíněné oznámení, lze jej kvalifikovat jako oznámení v době přípravy stavby ve smyslu uvedeného právního předpisu?
3. Je výše popsany zemní zásah zejména z hlediska jeho hloubky zásahem poškozujícím nebo ohrožujícím případně archeologické nálezy?
4. Je dotčené území územím s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů?
5. Jak hodnotné je z archeologického hlediska území dotčené stavbou?
6. Jsou z dotčeného území známy a evidovány dřívější archeologické nálezy a situace a jakého významu?
7. K jak významné kulturně-historické škodě na archeologickém dědictví mohlo dojít?

Současně s uvedenými otázkami byl Archeologický ústav Akademie věd ČR, v.v.i., požádán o zaslání požadovaného vyjádření v co nejkratším termínu.

Archeologický ústav Akademie věd ČR, v.v.i., své vyjádření vypracoval dne 14. 2. 2019 a správnímu orgánu bylo vyjádření doručeno dne 18. 2. 2019. V něm Archeologický ústav Akademie věd ČR, v.v.i., ke stavební činnosti na parc. č. 145/21, k. ú. Nemyčeves, okres Jičín, uvádí následující:

„Archeologickému ústavu AV ČR, Praha, v. v. i. nebylo doručeno žádné oznámení o stavební činnosti či jejím záměru na výše uvedené lokalitě.

Považujeme za nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu znění § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. Veškerým stavebním či jiným destruktivním zásahům do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum.

Na k. ú. Nemyčeves jsou evidovány archeologické nálezy datované do období neolitu, starší doby železné, středověku a novověku. Na základě Vámi poskytnutých informací však nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku realizované stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů.“

Na základě všech uvedených podkladů došel správní orgán ke zjištění, že jsou naplněny znaky spáchání přestupku ve smyslu § 39 odst. 2 písm. f) PamZ.

Přestupkové řízení s panem _____ bylo zahájeno v souladu s ust. § 46 odst. 1 SŘ dne 26. 2. 2019, kdy došlo k doručení dopisu správního orgánu č. j. KUKHK-5968/KP/2019-8 ze dne 25. 2. 2019 obsahujícího oznámení o zahájení přestupkového řízení účastníkovi řízení. Tímto dopisem správní orgán zároveň dle § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen „PřestZ“) a § 59 SŘ nařídil v dané věci ústní jednání a předvolal obviněného pana _____ k tomuto ústnímu jednání. Termin ústního jednání byl stanoven na den 18. 3. 2019 od 13.00 hodin v kanceláři správního orgánu.

Přestupkové řízení s panem _____ bylo zahájeno v souladu s ust. § 46 odst. 1 SŘ dne 27. 2. 2019, kdy došlo k doručení dopisu správního orgánu č. j. KUKHK-5968/KP/2019-9 ze dne 25. 2. 2019 obsahujícího oznámení o zahájení přestupkového řízení účastníkovi řízení. Timto dopisem správní orgán zároveň dle § 80 odst. 4 PřestZ a § 59 SŘ nařídil v dané věci ústní jednání a předvolal obviněného pana _____ k tomuto ústnímu jednání. Termín ústního jednání byl stanoven na den 18. 3. 2019 od 13.00 hodin v kanceláři správního orgánu.

Pan _____ se dostavil dne 18. 3. 2019 v 12.20 hodin. Dále se ve stejný termín dostavil pan _____, narozený dne _____, trvale bytem _____, který se prokázal písemnou plnou mocí k zastupování pana _____. V úvodu jednání byli oba poučeni, že mají právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se jim kladou za vinu a k důkazům o nich, uplatňovat skutečnosti a navrhnout důkazy na svou obhajobu, podávat návrhy a opravné prostředky, a následně byli opětovně seznámeni s obviněním a poté provedl správní orgán dokazování všemi podklady pro vydání rozhodnutí, které jsou obsahem spisu, a sdělil oběma účastníkům řízení, že mají možnost se k těmto podkladům vyjádřit. Pan _____ následně uvedl: „*Dědictví po zemřelé manželce spočívalo v tom, že zůstaly obě usedlosti (č. p. 21 a sousední č. p. 128 ve vlastnictví švagra pana _____), společná stodola a společná vjezdová cesta. Vzhledem k tomu, že pan _____ vyhledával neustálé spory, jsme se rozhodli pro rozdělení tohoto dědictví, kdy usedlost č. p. 21 zdědili synové (*

). Já jsem byl zplnomocněn k nakládání s usedlostí a vše jsem zařizoval sám a rovněž jsem vše financoval. Stejně tomu bylo i v případě zmíněného oplocení, kdy jsem zařizoval vše na stavebním úřadě i následně vlastní provedení stavby. Jsem si vědom toho, že jsem opominul splnění povinnosti vyplývající z památkového zákona, tj. oznámení záměru provést výkopové práce v souvislosti se stavbou plotu. Na svou obhajobu uvádím, že jsem v dané situaci měl velkou radost, že budu moci oplocení realizovat a že se částečně vyřeší spory se sousedem, panem _____, že jsem zcela zapomněl vše oznámit. Podle mne však přes toto opomenutí nemohlo dojít k poškození archeologických situací či ke zničení nějakých archeologických nálezů. Příkladám zde informaci od starosty obce, z které vyplývá, že v daném místě se již v minulosti realizovaly výkopy v souvislosti se stavebními záměry obce. V těchto případech byly práce řádně již v době přípravy ohlášeny Regionálnímu muzeu v Jičíně. Výkopové práce pro oplocení jsem tak prováděl v místech, kde se již v minulosti kopalo. Navíc část oplocení byla provedena na stávajících základech po starším oplocení, tedy bez zásahu pod úroveň terénu. Při výkopových pracích, které probíhaly přibližně v dubnu roku 2018, jsem byl navíc po celou dobu přítomen, abych dohlédl na to, že nedojde k poškození stávajících podzemních vedení. Ještě jednou bych na závěr chtěl uvést, že já jsem byl stavebníkem, který realizoval uvedené práce, a pouze já jsem odpovědný za porušení příslušného ustanovení památkového zákona. V budoucnu se tohoto opomenutí určitě vyvaruji a prosím proto o zvážení všech polehčujících okolností.“ Pan _____ pak doplnil, že s vyjádřením svého otce souhlasí.

Všechny uvedené skutečnosti byly náležitě zaprotokolovány a ústní jednání bylo ukončeno. Součástí protokolu z ústního jednání jsou mimo písemnou plnou moc udělenou panem _____ panu _____ další podklady doložené panem _____. Jedná se o kopii smlouvy o pronájmu zemědělské usedlosti č. p. 21, obec Nemyčeves, uzavřené mezi panem _____ a panem _____ jako majiteli a panem _____ jako nájemcem dne 18. 7. 2014, dále pak o fakturu na provedení předmětných prací (oplocení s vjezdovou bránou), kde je jako plátce uveden pan _____. Dále doložil pan _____ prohlášení o prováděných stavbách v obci Nemyčeves vyhotovené starostou obce, panem Mgr. Pavlem Berným (viz výše), a to včetně části projektové dokumentace z jedné z těchto akcí. Konečně pak pan _____ doložil fotografie zobrazující část předchozího oplocení, včetně základů, které byly využity pro vybudování oplocení nového.

Dále správní orgán do spisu vložil výpis z katastru nemovitostí a kopie katastrální mapy, tedy písemnosti dokládající vlastnický vztah konkrétních osob k nemovitosti evidované v katastru nemovitostí, jakož i prostorové vymezení této nemovitosti. Tisk aktuální mapy obce Nemyčeves, včetně leteckého pohledu a tisk panoramatického pohledu na předmětnou nemovitost datované ke dni 18. 8. 2018, pak dokládají umístění dané nemovitosti v rámci obce a rovněž již realizované práce související s výstavbou oplocení a vjezdové brány. Správní orgán do spisu doplnil také tisk indikační skici cisařského povinného otisku mapy stabilního katastru obce Nemyčeves, kde je zobrazena situace předmětné usedlosti v polovině 19. století.

Správní orgán se při posuzování celého případu podrobně zabýval všemi snesenými důkazy i zaprotokolovanou výpovědí. Z hlediska objektivního posouzení všech snesených důkazů došel k těmto závěrům:

1. V případě daného stavebního záměru nebyla splněna zákonem daná povinnost oznámit tento záměr Archeologickému ústavu AV ČR a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést záchranný archeologický výzkum.
2. Prostor zasažený stavbou je územím s archeologickými nálezy, což doložil ve svém písemném vyjádření Archeologický ústav AV ČR, v. v. i.
3. Zemní práce nezasáhly do rostlého terénu dosud nepoznamenaného žádnou stavbou, neboť proběhly v místech, kde již v minulosti proběhla stavební činnost spojená s výkopovými pracemi.
4. Předmětný přestupek nebyl spáchán obviněnými, ale odpovědnost za jeho spáchání nese otec obou obviněných, pan _____, který sice není vlastníkem předmětné usedlosti, ale na základě nájemní smlouvy vykonává samostatně její správu a pečuje o ni.

Na základě shromážděných podkladů má správní orgán za nesporné, že se řešené práce, které jsou stavební činností na území s archeologickými nálezy, staly, a to v měsíci dubnu roku 2018, a kdo je provedl, přičemž nebyla splněna zákonem daná povinnost oznámit přípravu těchto prací Archeologickému ústavu AV ČR podle ust. § 22 odst. 2 PamZ. S ohledem na skutečnost uvedenou v bodě 4 (viz výše) však správní orgán přestupkové řízení s obviněnými (panem _____ a panem _____) zastavil dle ust. § 86 odst. 1 písm. b) PřestZ neboť, jak vyplynulo z učiněných zjištění, odpovědnost za spáchání uvedeného přestupku nese jiná osoba, a to otec obou obviněných, pan _____, který byl jako nájemce oprávněn samostatně s danou usedlostí nakládat a de facto vyřizoval potřebná povolení a následně předmětné stavební práce realizoval.

Na základě výše uvedeného tedy správní orgán považuje skutkově zjištění za dostatečné a přistoupil proto k vydání příkazu o uložení pokuty.

Podle § 39 odst. 2 PamZ může být fyzické osobě uložena pokuta až do výše 4.000.000,- Kč, jiný druh sankce PamZ nezmiňuje. V úvahách o stanovení výše pokuty posoudil správní orgán případ ve vztahu ke kritériím uvedeným v § 37 a § 38 PřestZ následovně.

Ke způsobu spáchání přestupku správní orgán uvádí, že pan _____ přestupek spáchal nedbalostním jednáním ve formě opomenutí. Pan _____ nechal provést řešené stavební práce, aniž by svůj záměr již v době příprav oznámil Archeologickému ústavu AV ČR, přičemž z provedeního dokazování (a především z ústního jednání – viz výše citovaný protokol) vyplývá, že si této své povinnosti vyplývající ze zákona je sice vědom a nezpochybňuje skutečnost, že na ni byl upozorněn i ve vydaném územním rozhodnutí (viz výše), avšak s ohledem na další okolnosti předcházející přípravě stavebního záměru (při ústním jednání zmíněné problematické sousedské vztahy komplikující zjevně i nakládání s předmětnou nemovitostí) na uvedenou oznamovací povinnost vůči Archeologickému ústavu AV ČR zapomněl, a tedy ji nesplnil.

K následkům přestupku správní orgán uvádí, že na základě vyjádření poskytnutého mu Archeologickým ústavem AV ČR (viz výše) nelze s určitostí konstatovat, že provedením těchto prací došlo k poškození archeologických situací. Vzhledem k tomuto konstatování má správní orgán za to, že nelze spolehlivě prokázat, že porušením výše uvedené povinnosti dané ust. § 22 odst. 2 PamZ došlo ze strany obviněného k negativnímu zásahu do předmětu ochrany, kterým jsou v daném případě archeologické situace, neboť z výše citovaného vyjádření nelze jednoznačně dovodit, že v daném místě takové archeologické situace jsou přítomny. Navíc z výpovědi pana [] v rámci ústního jednání vyplývá, že výkop byl proveden částečně v místech, kde již v minulosti byly základy předchozího oplocení pozemku, které stavebník pro nový plot využil, a že ve výkopovými pracemi dotčených místech byly již dříve obcí Nemyčeves realizovány výkopové práce v souvislosti s pokládkou některých podzemních sítí, vodovodu, plynu a kanalizace, což je doloženo rovněž vyjádřením starosty obce Mgr. Pavla Berného, které [] doplnil v rámci ústního jednání. Dle uvedeného vyjádření starosty obce byly tyto práce také řádně oznámeny archeologickému pracovišti. I v případě, že by se tak nestalo, je však správní orgán toho názoru, že nyní řešené výkopové práce byly, jak vyplývá z výše uvedeného, realizovány v místech již v minulosti poznamenaných zásahy pod úroveň stávajícího terénu, a je tedy málo pravděpodobné, že by při jejich provádění mohlo dojít k poškození archeologických situací.

K míře zavinění i na základě výše uvedeného správní orgán konstatuje, že se pan [] dopustil nedbalostního jednání ve formě opomenutí, a to ve formě nedbalosti nevědomé. Míru zavinění si tak správní orgán vyhodnotil jako polehčující okolnost.

K pohnutkám a k osobě pachatele správní orgán konstatuje, že pan [] je zletilý a s ohledem na způsob jednání před správním orgánem duševně zralý a vyspělý. Dále vzal správní orgán v úvahu, že při jednání před správním orgánem si obviněný uvědomil své pochybení a uznal odpovědnost za přestupek, přičemž dále správní orgán zohlednil, že tento doposud nebyl za delikt ní jednání na úseku státní památkové péče postižen. Tyto skutečnosti vyhodnotil správní orgán v jejich souhrnu jako polehčující.

Postižení pana [] pro týž skutek v disciplinárním řízení není správnímu orgánu známo.

Co se týče majetkových a osobních poměrů obviněného pana [], je správnímu orgánu známo, že pan [] pobírá starobní důchod.

Podle ust. § 2 odst. 4 SŘ správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly důvodné rozdíly. Správní orgán přihlédl ke všem zjištěným skutečnostem případu a ve vazbě na jejich posouzení ve vztahu ke stanoveným kritériím (viz ust. § 37 a § 38 PřestZ), je vyhodnotil tak, že kromě skutečnosti, že ze strany obviněného pana [] došlo k porušení jednorázové povinnosti dané mu ust. § 22 odst. 2 PamZ, zde existují pouze polehčující okolnosti, které spolu s přihlédnutím, ke skutečnosti, že je pan [] starobní důchodce, vedly správní orgán v úvahách o konečné výši pokuty ke spodní hranici zákonného rozpětí. V řešeném případě tak ukládá správní orgán pokutu ve výši 5.000,- Kč, tj. ve výši 0,125 % horní hranice sazby.

Vzhledem k tomu, že vydání příkazu je prvním úkonem v tomto řízení, nelze v něm dle ust. § 150 odst. 4 SŘ uložit povinnost nahradit náklady řízení.

Správní orgán po posouzení všech podkladů a zjištění ve výše uvedené věci došel k závěru, který je obsažen ve výrokové části tohoto usnesení. Při posuzování se řídil platnými právními předpisy (zejména zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění;

vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění; zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění; zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění; Listina základních práv a svobod (čl. 35, odst. 3: „Při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem“), která je součástí Ústavy České republiky), a judikáty Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu ČR.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, podat ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení odpor.

Lhůta pro podání odporu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, den následující po dni, kdy byl tento příkaz doručen. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastížen, rozhodnutí se uloží u správního orgánu, který ho vyhotovil, u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání odporu).

Doručení písemností pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Odpor se podává u Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odbor kultury a památkové péče, oddělení památkové péče. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Ing. Milan Smolík
vedoucí oddělení památkové péče

Stejnopis obdrží:

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor ekonomický (po nabytí právní moci)